

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἡ ἐπιτροπεία ἢ διοικήσασα τὰ διὰ Νόμου ἐπ' ἐσχάτων συσταθέντα Γενικά ἄρχεα τοῦ κράτους ἀπετελέσθη ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ.κ. Ν. Γ. Πολίτου προέδρου, Σίμου Μενιέρου, Γ. Σωτηριάδου, Ἀ. Ἀνδρεάδου, Ἀντ. Μομφερράτου καὶ Δημ. Παπούλια, διευθυντῆς δὲ διορίσθη ὁ κ. Ἰωάννης Βλαχογιάννης. Τὰ Γενικά ἄρχεα ἐγκαταστάθησαν προσωρινῶς ἐν τοῖς ὑπογεσίοις τῆς Συναίης Ἀκαδημίας.

— Ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου περὶ Βυζαντιανοῦ μουσείου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Β. Ὑψηλότητος τοῦ πρίγκιπος Νικολάου συσταθεῖσα ἐπιτροπεία συνεκροτήθη ἐκ τῶν κ. κ. Σπυρ. Π. Λάμπρου, ἀντιπροέδρου, Ἀδ. Ἀδαμαντίου, γραμματέως καὶ διευθυντοῦ τοῦ μουσείου, Ν. Γ. Πολίτου, Χρ. Τσοῦντα καὶ Γ. Δέρβου, καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, Γ. Ἰακωβίδου, διευθυντοῦ τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς, καὶ Ἀλ. Φιλαδελφείως, ἐφόρου τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων. Ἡ ἐπιτροπεία αὕτη ἐπελήφθη ἤδη συντόμως τῶν ἔργων αὐτῆς, μεριμνήσασα μὲν περὶ τῆς ἀγορᾶς ἱκανῶν μέχρι τοῦδε καλλιτεχνημάτων βυζαντιανῆς τεχντροπίας, δεχθεῖσα δὲ τινὰς δωρεάς, προνοήσασα περὶ διασώσεως ἱκανῶν μνημείων καὶ συντάξασα κατὰ παραγγελίαν τοῦ Ἰπουργείου τῆς παιδείας σχέδιον Β. Διατάγματος περὶ κλονισμοῦ τῆς ἐμπορίας τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ἀναφερομένων κινητῶν μνημείων καὶ παρεμποδίσεως τῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγῆς. Ἐβρίσκειται δ' εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰπουργείου περὶ καθορισμοῦ τοῦ κτταλλήλου χώρου πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν προσκτημάτων αὐτῆς ἐν τῇ Συναίᾳ Ἀκαδημίας. Ἐπιμελητῆς τοῦ μουσείου διορίσθη κατὰ πρότασιν τῆς ἐπιτροπείας ὁ καθηγητῆς τοῦ Πρωτύπου γυμνασίου κ. Ν. Μπέρτος.

— Διὰ Β. Διατάγματος διορίσθησαν μέλη ἐπιτροπείας, ὅπως φροντίσωσι περὶ ἔθνικῆς μουσικῆς συλλογῆς, οἱ κ.κ. Ν. Γ. Πολίτης, Γ. Νάζος, Α. Χόνδρος, Κ. Ψάχος καὶ Ν. Καλεμοίρης.

— Τῇ 11 Ἰανουαρίου ἀπαβίωσεν ὁ διευθυντῆς τοῦ Ἀνθρωπολογικοῦ μουσείου Κλών Στέφανος, ἀνὴρ μεγάλης κρασχῶν ὑπηρεσίας διὰ τῆς συστάσεως τοῦ πλοσίου τοῦτου μουσείου καὶ τῶν κρηνιολογικῶν αὐτοῦ μελετῶν ὡς καὶ διὰ διαφόρων ἀρχαιολογικῶν δημοσιεύσεων, ὧν ἡ κυριωτέρα ἢ περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν Γραμμμάτων τῆς Σύρου, περὶ ἧς ἴσα ἀνωτέρω σ. 26 κ. ε. Ἡ κυριωτάτη τῶν συγγραφῶν τοῦ μεταστάντος εἶνε *La Grèce*, ἐκδοθεῖσα ἐν Παρισίοις τῇ 1884. Ὁ Κλών Στέφανος, καίπερ ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἀσχοληθεὶς περὶ τὴν κρηνιολογίαν τῆς ἀρχαίας καὶ νέας Ἑλλάδος, δὲν ἀδημοσίευσεν δεστυχῶς τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ πρὸς μέγα παράπονον τῶν ἐκ τοῦ πλησίον παρακολουθησάντων τὰς ἐρεῖνας αὐτοῦ Ἑλλήνων καὶ ἀλλογενῶν. Ἴδε καὶ Νέον Ἑλληνομνημονια Τόμ. Γ', 1912, σ. 200. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ ὁ ἐν Βερολίνῳ γνωστὸς ἀρχαιολόγος καὶ φίλος τῆς Ἑλλάδος κ. Φερδινάνδος Hiller von Gärtringen, ἀπευθυνθεὶς πρὸς τὴν πρυτανείαν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁπέδειξε τὴν ἀνάγκην με-

ρίμνης περί δημοσιεύσεως τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ ὄλικου, καὶ ἡ πανεπιστημιακὴ σύγκλητος ὤρισεν, ὡπως προσεχῶς ἀσχοληθῆ περί τοῦ ζητήματος τούτου.

— Ἡ πρυτανεία τοῦ Πανεπιστημίου διὰ προκηρύξεως, ἐκδοθείσης τῆ 12 Σεπτεμβρίου 1914 καὶ φεροῦσης τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀντιπρυτάνεως κ. Γ. Μεσολωρᾶ, ἐδήλωσεν, ὅτι «Μηδενὸς ὑποβληθέντος εἰς τὸ προκηρυχθὲν διαγώνισμα τοῦ φιλογενοῦς Εὐσταθίου Εὐγενίδου ἔργου πρὸς συγγραφήν ἱστορίας καὶ λαογραφίας τῆς Ῥαιδεστού, προκηρῶσαι ἐκ νέου τὸ διαγώνισμα τοῦτο ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ὄρους, ἦτοι:

«1) Τὰ ὑποβλλόμενα χειρόγραφα καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως γεγραμμένα δὲν ἐπιστρέφονται, ἀποστέλλονται δὲ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς πρυτανείας ἀνωνύμως, μετὰ συνημμένον δελτίου ἐσφραγιστοῦ, φέροντος ἐνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ ῥητὴν γεγραμμένην τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ χειρογράφου.

«2) Τὸ βραβεῖον εἶνε χιλιοδραχμον.

«3) Τὰ χειρόγραφα γίνονται δεκτὰ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1915».

— Ἡ πρυτανεία τοῦ Πανεπιστημίου διὰ προκηρύξεως, ἐκδοθείσης τῆ 13 Σεπτεμβρίου 1914 καὶ φεροῦσης τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀντιπρυτάνεως κ. Γ. Μεσολωρᾶ, ἐδήλωσεν, ὅτι «Μηδενὸς ἔργου ὑποβληθέντος εἰς τὸ Σούτσιον φιλοσοφικὸν διαγώνισμα πρὸς συγγραφήν ἔργου, οὗ τὸ θέμα «Αἱ κλασσικαὶ μελέται κατὰ τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα καὶ ἡ σχέσης αὐτῶν πρὸς τὰ ἄλλα ἑλληνικὰ φιλοσοφήματα», εἶχεν ὄρισει ἡ Σχολή, παρατείνεται ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν ἔργων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1915 καὶ ὑπὸ τοῦς αὐτοῦς ὄρους, ἦτοι:

«1) Τὰ ὑποβλλόμενα χειρόγραφα, καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως γεγραμμένα, δὲν ἐπιστρέφονται, ἀποστέλλονται δὲ εἰς τὴν πρυτανεῖαν ἀνωνύμως μετὰ συνημμένου δελτίου ἐσφραγισμένου, φέροντος ἐνδοθεν μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἔξωθεν δὲ τὴν ῥῆσιν ἣν ἔχει ὁ συγγραφεὺς γεγραμμένην καὶ ἐπὶ τῆς πραγματείας αὐτοῦ.

«2) Εἰς μὲν τὸν συγγραφέα τοῦ βραβευθησομένου ἔργου θάκονομηθῆ χιλιοδραχμον γέρας, τὸ δὲ ἔργον αὐτοῦ θὰ τυκμῆ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου δαπάναις αὐτοῦ.

«3) Εἰς τὸν διχωνοισμὸν γίνονται δεκτοὶ μόνον Ἕλληνας».

— Ἐν τοῖς Χρονικοῖς τοῖς Ῥωμανικῆς Ἀκηδημίας (Analele Academiei Române) τῆς σειρᾶς Β', Τόμος Α5', ἐν τοῖς Ἰπομνήμασι τοῦ ἱστορικοῦ τμήματος (Memoriile Sectiunii Istorice) τοῦ 1914 ὁ καθηγητῆς τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ πανεπιστημίου κ. Ν. Jorga ἐδημοσίευσεν διατριβὴν, ἐκδοθεῖσαν καὶ ἐν ἰδίῳ ἀποσπάσματι ὑπ' ἀρ. 23, περί τῶν ἐν Ἠπείρῳ ἀγαθοεργιῶν καὶ κτισμάτων Ῥωμαίων ἡγεμόνων (Fundatiunile Dominolor Români in Epir). Ἡ ἐξείρετος αὕτη πραγματεία πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν αὐτῆς δὲν περιορίζεται εἰς τὴν Ἠπειρον, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην, κλουτίζεται δ' ἐν τέλει διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐπιγραφῶν, εἰλημμένων ἐκ τῶν Ἠπειρωτικῶν τοῦ ἱατροῦ Ἰωάννου Λαμπρίδου.

— Ὁ αὐτὸς κ. Ν. Jorga ἐν τῇ αὐτῇ περιοδικῇ Τόμ. ΑΖ' (χωριστοῦ τεύχους ἀρ. 2) ἐξέδωκεν ἀξιόλογον κατάλογον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Κωνσταντίνου Μαυροκορδάτου, υἱοῦ τοῦ ἐξ ἀπορρήτων Ἀλεξάνδρου. Ὁ κατάλογος οὗτος, ἔχων ἑλληνιστὶ μὲν ἀναγεγραμμένους τοὺς τίτλους τῶν ἑλληνικῶν βιβλίων, ἐν ταῖς ἀρχαῖαις δὲ γλώσσαις τοῦς τῶν ξένων, περιλαμβάνει κλην πολλῶν πολύτιμων ἀρχαίων ἐκδόσεων βιβλίων τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν θύραθεν συγγραφέων, πολυτελῶς δεδεμένων,

καὶ τριάντα ἑκτὴ χαιρόγραφα ἑλληνικά. Τινὰ τούτων εὐκόλως δύνανται νὰ ταυτισθῶσι πρὸς κώδικας σήμερον ἀποκαίμενους ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας, ὧν ἴδα τὸν ὑπὸ τοῦ αὐτόθι καθηγητοῦ κ. Κωνσταντίνου Λίτζικα τῷ 1909 ἐκδομένον κτᾶλογον. Ὁ κώδιξ δ' ἐν τῇ παλαιᾷ καταλόγῳ τοῦ κ. *Јорџа* περιγραφόμενος διὰ τῶν ἐξῆς «Φιλολ. 130 Παροιμίαι συλλεγασαὶ ἀπὸ διαφόρων βιβλίων περὶ *Παρθενίου ἱερομονάχου Κατζούλη* τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων χαιρό, δεσι. μεμβράνη γραμμῆν» εἶνε πιθανῶς ὁ κατὰ τῷ κ. Λίτζικα ἐν σ. 130 ὑπ' ἀρ. 270 (650) τῆς Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας, γεγραμμένος τὸν 17^{ον} αἰῶνα, ἀλλ' ἐπὶ χάρτου. Σύγκαιται δ' ἐκ σελίδων 318 καὶ ἐπιγράφεται «Παροιμίαι συλλεχθεῖσαι ἀπὸ διαφόρων βιβλίων ὑπὸ *Παρθενίου ἱερομονάχου Κατζούλη* τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, εἰς χρῆσιν καὶ ὑφέλειαν τῶν φιλοπόνων σπουδαίων καὶ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφῶν». Πλήν δὲ τοῦ κώδικος τούτου καὶ ὁ ὑπ' ἀρ. 724 (496) τῆς Ῥωμανικῆς ἀκαδημίας, γεγραμμένος ὁμοίως τὸν 17^{ον} αἰῶνα ἐπὶ χάρτου καὶ φέρων τὸ σημεῖωμα βιβλιογράφου *Κώνστας ὁ τοῦ Ἀναστασίου ἱερέως ἐγγράματο το παρόν ἐν Ἰωαννίνοις*, περιέχει ἐν σ. 269 - 368 συλλογὴν ἀρχαίων καὶ μεσαιωνικῶν παροιμιῶν κατ' ἀλφάβητον, ἀρχομένων διὰ τῶν λέξεων *Ἀβάριδος διστός*. Περὶ δὲ τούτων σημειοῦνται ἐν σ. 359 τὰ ἐξῆς: *Συλλέγησαν αὗται αἱ κατὰ ἀλφάβητον παροιμίαι ἐκ διαφόρων βιβλίων καὶ δέλτων φιλοσοφικῶν παρὰ τοῦ λογιοτάτου διδασκάλου κυρίου κύρ Παρθενίου ἱερομονάχου τοῦ Κατζούλη τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων*. Εἰς ταύτας δ' ἐπονται ἐν σ. 369 - 394 τοῦ αὐτοῦ κώδικος «Παροιμίαι κοιναὶ κατὰ Ἰωαννίνας», ἀρχόμεναι διὰ τῶν λέξεων *Κόψε ξέλο, κάμε Κώστα*. Ἴδα Κωνστ. Λίτζικα ἐν σ. 472 - 3. Εἶνε δὲ καὶ ἡ δευτέρα αὕτη συλλογὴ προφανῶς ἔργον τοῦ Κατζούλη. Προστίθενται δὲ αἱ δύο οὗτοι κώδικες τῶν συναγωγῶν τοῦ Ἰωαννίτου λογίου εἰς τοὺς ἤδη πρότερον γνωστούς, τὸν ὑπ' ἀρ. 1 τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Τεργέστη ἑλληνικῆς κοινότητος (*Ν. Γ. Πολίτου* Παροιμίαι σ. λ' κ. ε.—*Στυρ. Π. Λάμπρου* Νέος Ἑλληνομνήμωνος Τόμ. ζ', 1909, σ. 69) καὶ τὸν ἐν τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ Ἱεροσολύμων ἐκ τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Τιμίμου σταυροῦ ὑπ' ἀρ. 89 (*Ἀθ. Παπαδοπούλου* *Κεραμέως* Ἱεροσολυμιτικὴ βιβλιοθήκη Τόμ. Γ' σ. 147 κ. ε.—*Ν. Γ. Πολίτου* ἐνθ. ἀν. σ. λ', 69 - 182).

—Ἐκ Ζελόδου τῆς αὐτικῆς Μικεδονίας ὁ δικητικὸς ἐπίτροπος Πρῶσπῶν ἀνέφερεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ὅτι, περιοδεύων περὶ τὴν λίμνην Μικρὰν Πρῶσπαν, εἰς τὰ χωρία Βίνεσι, καὶ ἐπὶ τῆς νησίδος Ἀχιλλεῖον (σήμερον Χατλλι) ἀνεθερὸν λειψάνων δώδεκα ὄλων βυζαντιανῶν νεῶν μὲ ὠραίας τοιχογραφίας καὶ μάρμαρα δὲ ἑλληνικῶν κτιρίων, ὧν τινα ἔχουσι καὶ ἐπιγραφάς. Ἐπὶ τῆς νησίδος Ἀχιλλεῖον, ἐν τῇ νεῖ τῆς μονῆς Μπόγοραττας, διατηροῦνται κελῶς ὅλαι αἱ τοιχογραφίαι. Μία ἐπιγραφὴ, γεγραμμένη ἐπὶ τοῦ τοίχου, ἀναφέρει περὶ «μεγάλῃς πηγῆς τὸ κηλὸ σητᾶρι δεκα γρόσια... εἰς ὄλην τὴν Ῥοῦμελη», σμῆδσης τῷ 1740.

—Τὸ Συμβούλιον τῆς ἐν Τεργέστη Κοινότητος τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τοῦ Οἰκονομείου κληροδοτήματος ἐπιτροπείας ἀπάνειμα τὸ ἐκ διςχιλίων φράγκων Οἰκονομειον βραβεῖον ἐκ τῶν προσόδων τοῦ 1813 εἰς τὸν ἐκδότην τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος «διὰ τὰς πολλαπλᾶς αὐτοῦ συγγραφὰς καὶ τὴν πολυσχιδῆ ἐθνικὴν δρασκην».